

let om forbuddene mod videregivelse af masseoplysninger og samkøring af registre. Bestemmelsens 2. pkt. om massemediers anvendelse af tinglysningsoplysninger i journalistisk øjemed blev indført ved lov nr. 216 af 22. april 2002 i forbindelse med indførelsen af den udvidede eksterne terminaladgang. I bemærkningerne til lovforslaget henvises der til, at massemediernes ved anvendelsen af tinglysningsoplysninger skal overholde de generelle regler om massemediernes behandling af oplysninger, navnlig reglerne i lov om massemediers informationsdatabaser. For behandling af oplysninger, der udelukkende finder sted i journalistisk øjemed, og som ikke er omfattet af lov om massemediers informationsdatabaser, gælder reglerne i persondataloven om behandlingssikkerhed (§§ 41 og 42) og om erstatningsansvar ved behandling i strid hermed (§ 69), jf. persondatalovens § 2, stk. 7-10.

Anvendelse af oplysninger fra tinglysningsregistre i strid med bestemmelsen i § 50 c, stk. 7, kan straffes med bøde, jf. tinglysningslovens § 50 e. Begås overtrædelsen af aktieselskaber, anpartsselskaber eller lignende, kan selskabet som sådant pålægges bødeansvar.

2.6. De generelle regler om behandling af personoplysninger fremgår af persondataloven, der som nævnt gennemfører persondatadirektivet i dansk ret.

Persondataloven finder anvendelse på enhver behandling af personoplysninger, uanset for hvem behandlingen foretages. Således er både private og den offentlige forvaltning samt den behandling, som foretages for bl.a. domstolene, omfattet af loven. Loven omfatter både behandling af personoplysninger, som sker ved hjælp af elektronisk databehandling, og visse former for ikke-elektronisk behandling af personoplysninger. Loven gælder dog ikke for behandlinger, som en fysisk person foretager med henblik på udøvelse af aktiviteter af rent privat karakter.

En række af lovens regler finder ikke anvendelse på behandling af oplysninger, som foretages for domstolene inden for det strafferetlige område, jf. § 2, stk. 4. Domstolenes varetagelse af tinglysningsopgaven er derimod fuldt ud omfattet af lovens anvendelsesområde.

Persondataloven regulerer, hvordan personoplysninger må behandles. Ved personoplysninger forstås enhver form for information om en identificeret eller identificerbar fysisk person.

Loven gælder kun i begrænset omfang for behandling af oplysninger om virksomheder mv., dvs. alle erhvervsvirksomheder, erhvervsdrivende, institutioner, foreninger og lignende, uanset om der er tale om en juridisk person eller ej, jf. § 1, stk. 3-6. Det følger af

disse bestemmelser, at loven kun finder anvendelse i en række nærmere bestemte tilfælde. Behandlinger, der udføres for kreditoplysningsbureauer, og som omfatter oplysninger om virksomheder mv., er således omfattet af lovens regler, jf. lovens kapitel 6. Desuden omfattes private dataansvarliges behandling af oplysninger om virksomheder mv. med henblik på at advare andre mod forretningsforbindelser med eller ansættelsesforhold i de pågældende virksomheder (de såkaldte advarselsregistre). Endelig finder reglerne i lovens kapitel 5 om videregivelse til kreditoplysningsbureauer af oplysninger om gæld til det offentlige ligeledes anvendelse på virksomheder mv.

Loven gælder for behandling af personoplysninger. Ved begrebet behandling forstås enhver operation eller række af operationer med eller uden brug af elektronisk databehandling, som oplysninger gøres til genstand for, jf. § 3, nr. 2. Som eksempel herpå kan nævnes indsamling, samkøring, videregivelse eller enhver anden form for overladelse af personoplysninger.

Lovligheden af en behandling af almindelige, ikke-følsomme oplysninger skal som udgangspunkt bedømmes efter reglerne i persondatalovens § 6, som indeholder en udtømmende opregning af, hvornår oplysninger kan behandles.

Hvis den registrerede ikke har givet samtykke til behandlingen, kan en behandling kun finde sted efter § 6, stk. 1, hvis den er nødvendig af hensyn til opfyldelsen af en aftale, som den registrerede er part i, eller af hensyn til gennemførelse af foranstaltninger, der træffes på den registreredes anmodning forud for indgåelsen af en sådan aftale (nr. 2), hvis behandlingen er nødvendig for at overholde en retlig forpligtelse, som påhviler den dataansvarlige (nr. 3), hvis behandlingen er nødvendig for at beskytte den registreredes vitale interesser (nr. 4), hvis behandlingen er nødvendig af hensyn til udførelsen af en opgave i samfundets interesse (nr. 5), hvis behandlingen er nødvendig af hensyn til udførelsen af en opgave, som hører under offentlig myndighedsudøvelse, som den dataansvarlige eller en tredjemand, til hvem oplysningerne videregives, har fået pålagt (nr. 6), eller hvis behandlingen er nødvendig for, at den dataansvarlige eller den tredjemand, til hvem oplysningerne videregives, kan forfølge en berettiget interesse, og hensynet til den registrerede ikke overstiger denne interesse (nr. 7).

Det fremgår af forarbejderne til § 6, at vurderingen af behandlingens nødvendighed afhænger af, hvilken form for behandling der er tale om. Det vil skulle vurderes konkret, om det er nødvendigt, at oplysninger indsamles, registreres, videregives og samkøres mv.